

Davet Taşıyıcısı ve Tebliğ Edenin En Büyük Azığı!

Daveti taşımak, Nebilerin, Rasullerin ve Rabbanî alimlerden onlara varis olanların amelidir. Nübüvvet ve risalet, Allah'ın yaratıklarından seçmiş olduğu kişiye bir hediyesidir; dolayısıyla onları buna hazırlamış ve onları, hata ve yanılığın ve yaratılış ve karakterdeki her türlü kusurdan korumuştur. **“Allah'ın kendilerine buyurduğuna karşı gelmezler ve emredildikleri şeyleri yaparlar.”** [Tahrim 6] Dolayısıyla onlar için vacip olan sıfatlar arasında doğruluk, güvenilir olmak, tebliğ ve üstün zeka (fetanet) yer almakta olup onların yalan söylemeleri, ihanet etmeleri, gizlemeleri ve aptallık yapmaları mümkün değildir; aynı şekilde onların sıfatları arasında sabır, sebat, azim ve Allah'a tevekkül etmek de vardır ki böylece zulüm, cehalet ve çöküş gibi var olan gerçekliği tersine çevirmek ve insanları Allah'ın kendisi için yaratmış olduğu hedefe ulaştırmak için onları karanlıklardan Rablerinin izniyle nura kavuşturmak amacıyla Rablerinden kendilerine vahyedilenleri tebliğ edebilsinler; dikkat edin bu, Allahu Teala'ya halis bir şekilde ibadet etmektir. Zira Allahu Teala şöyle buyurmuştur: **“Ben, cinleri ve insanları ancak ve yalnız Bana ibadet etsinler diye yarattım.”** [Zariyat 56] Daveti taşımak, en büyük ve en şerefli ibadetlerden biri olup davet taşıyıcısının bu büyük göreve layık olabilmesi için, kendisi için rol model olan Rasullere vacip olan sıfatlara sahip olması gerekir; yani çevresindekilerin örnek alacağı bir yol gösterici olmak için söz ve davranışlarında doğruluğa bağlı kalması gerekir. Zira müminlerin sıfatlarından biri de doğruluktur; bilakis iman ile yalan aynı kalpte bir arada bulunmaz; dolayısıyla bir mümin yalan söyleyemeyeceğine göre davet taşıyıcısının evla babından söylememesi gerekir. Nitekim Kur'an'da şöyle geçmektedir: **“Allah'ın ayetlerine inanmayanlar, ancak yalan uydurur. İşte onlar, yalancılardan kendileridir.”** [Nahl 105] Aynı şekilde onun emanet ile de bezenmesi gerekir; bunların en önemlisi de Allahu Teala'nın şu kavli hakkında müfessirlerin çoğunun sözlerinde söz konusu olan şerî tekliflerdir: **“Biz emaneti, göklere, yere ve dağlara teklif ettik de onlar bunu yüklenmekten çekindiler, (sorumluluğundan) korktular. Onu insan yükledi. Doğrusu o çok zalim, çok cahildir.”** [Ahzab 72] Büyük ya da küçük yaptığı her işte şeriata bağlı kalmak her bir Müslüman için vacip olduğuna göre rehberlik eden bir rol model olmasından dolayı davet taşıyıcısına evla babından vacip olup onun Allahu Teala'nın şu kavlini aklında tutması gerekir: **“Ey iman edenler! Allah'a ve Peygambere hainlik etmeyin; (sonra) bile bile kendi emanetlerinize hainlik etmiş olursunuz.”** [Enfal 27] Dolayısıyla davet taşıyıcısının, ümmetin kalkınmasını ve birleşmesini engelleyen yıkıcı fikirleri yok etmek için taşımış olduğu aydın fikri tebliğ etmesi ve eğri çizginin yanına doğru çizgiyi koyması gerekir. Bu da davet taşıyıcısının, aldanmaması ve birinin onu aldatmaması için ferasetli ve zeki olmasını, etrafında olup bitenlerin farkında olmasını, çevresinde aktif ve öne çıkan biri olmasını, fikirleriyle insanları aydınlatmasını, sözünden önce davranışıyla bir davetçi olmasını, ümmetin işleriyle ilgilenmesini, onun kalkınması için çaba sarfetmesini, gözünü Allah'ın en büyük rızasının olduğu yere dikmesini, Allah'a tevekkül edip O'ndan yardım istemesini, tek derdinin Allah ve ümmeti olmasını ve Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in şu kavlini rehber edinmesini gerektirir: **“Düşüncesi (önem verdiği şey) Allah'tan başkası olan ve böylece sabahlayan kimsenin, Allah ile bir bağı yoktur. Müslümanların işlerine önem vermeyen kimse, onlardan değildir.”** Dolayısıyla her bir Müslümanın, kendisinden öncekilere gelmemiş olan İslam'ın geçitlerinden bir geçit olduğunu kesin olarak bilmesi gerekir; ayrıca davet taşıyıcısının siyasi bir bilince sahip olması gerekir; bu siyasi bilinç ise, dünyaya özel bir zaviyeden, yani **“لا إله إلا الله محمد رسول الله”** zaviyesinden, yani İslam

akidesi zaviyesinden bakmaktır. Bu yüzden dünyaya özel bir zaviyeden olmayan bir bakış, yüzeysel bir bakış sayılır; dolayısıyla siyasi bilincin oluşabilmesi için dünyaya bir bütün olarak bakılmasını ve özel bir zaviyeden olmasını gerektirir ki bu özel zaviye ise Müslüman açısından İslam akidesidir.

O halde davet ve önemi nedir ve nasıl taşınır? İşte Allah'tan yardım dileyerek ve O'na tevekkül ederek buna cevap vermeye çalışacağım; Allah bana yeter ve O ne güzel bir vekildir.

Birincisi: Davet nedir? Çünkü Allah Azze ve Celle, Nebileri ve Rasulleri sonlandırıp vahyi de kestiği zaman insanları ihmal ederek terk etmemiş, aksine Nebilerin ve Rasullerin görevini, hidayetini yayılması ve insanlığı, Nebilerin, Rasullerin ve onların sonuncusunun (onların hepsine salat ve selam olsun) mirasıyla mutlu etme rolünü yerine getirmesi için insanlar için çıkarılmış en hayırlı ümmete vermiştir: **“Bana bu Kur'an, sizi ve kime ulaşırsa onu uyarmam için vahyedildi.”** [En'am 19] Yani bu Kur'an kime ulaşırsa onu uyarır ve ümmeti de kıyamet gününde yaratılanlar için şahit kılmıştır demektir; zira Allahu Teala şöyle buyurmuştur: **“وَإِذْ أَخْبَرْنَا لُقْمَانَ إِذْ قَالَ لِقْمَانُ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا”** **“İşte böylece sizin insanlığa şahitler olmanız, Resul'ün de size şahit olması için sizi vasat bir ümmet kıldık.”** [Bakara 143] Ve Allahu Teala şöyle buyurmuştur: **“هُوَ سَمَّاكُمْ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ وَفِي هَذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيداً عَلَيْكُمْ وَتَكُونُوا شَهِدَاءَ عَلَى النَّاسِ”** **“Peygamberin size şahit olması, sizin de insanlara şahit olmanız için, O, gerek daha önce (gelmiş kitaplarda), gerekse bunda (Kur'an'da) size “Müslümanlar” adını verdi.”** [Hac 78] Dolayısıyla Nebilere vahyedilmesinin sona ermesi demek, insan üzerindeki vesayetini kaldırılması ve insan aklının karartılması demek değildir. Aynı şekilde insan rüşdüne ulaştığında yaratıcısından bağımsız hale gelmesi, O'nun emrini eksik bulması ve O'nun otoritesinin insanla sınırlandırılması anlamına da gelmez; çünkü bu, dini hayattan ayırmak anlamına gelir ki bu, içinde bulunduğumuz asırda yeryüzünde başarısızlığı kesin olarak kanıtlanmış bir felsefedir; zira nereye giderse gitsin ve nerede bulunursa bulunsun yeryüzü insan için zulümle, fesatla, mutsuzlukla ve sefaletle dolmuştur; dolayısıyla insanın insan ile olan alakası, insanın yaratıcısına dönmesi gerekir: **“أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ”** **“Bilesiniz ki, yaratmak da emretmek de O'na mahsustur.”** [Araf 54] **“De ki: Emir (zafer, yardım, her şeyin karar ve buyruğu) tamamen Allah'a aittir.”** [Al-i İmran 154]

Bugün içinde yaşadığımız dünya, Allah'a, O'nun Kitabı'na, O'nun Elçisine, genel olarak İslam'a ve Müslümanlara savaş ilan etmiş bir dünyadır; dolayısıyla bu, kanların dökülmesine kültürel hegemonyanın eklendiği bir savaş olup bu ise öldürmekten daha şiddetli ve daha büyük bir savaştır; işte bakın mübarek topraklar ve onun kutsalları yok ediliyor, orada en iğrenç suçlar işleniyor ve Müslümanların başındaki yöneticilerinin kalpleri şeytanların kalplerinden daha katıdır, aksine onlar, İslam'a kindar olan Siyonist saldırısının bir parçasıdır ancak günler (insanlar arasında) dönüp durmaktadır.

Nitekim meşhur fizik yasası, her kuvvete karşılık, her zaman eşit ve ters bir tepki kuvvetinin olduğunu belirtmektedir; bu da Müslümanların fikri devrimlerinin tüm boyutlarıyla bu yeni Siyonist saldırı düzeyinde olmasını gerektirmektedir; zira Müslümanların akidesi, dağlara bile ağır gelen bir iş olsa da bu önemli görev için ehil olan bir nesil yaratmaya muktedir ve yeterlidir. Bu yüzden Müslümanların devriminin, dünya çapındaki fesadı yakan bir fırtına olması, Rablerinin hidayetine dönmeleri için yeryüzündekilere rehberlik edecek yolu aydınlatması, bunu ise intikam için değil, aksine insanlar arasında hidayeti yaymaya ve yaratılışların efendisinin güzel örnekliğini takip etme yoluna itiraz eden herkesi yakmaya dayanması gerekir. Bu da Allahu Teala'nın şu kavline uymak içindir: **“لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ”** **“Andolsun ki, Allah'ın Rasulü'nde, sizin için, Allah'a ve ahiret gününe kavuşmayı umanlar ve Allah'ı çokça zikredenler için güzel bir örneklik vardır.”** [Ahzab 21] Şimdi müminlerin Annesi Aişe Radiyallahu Anha'nın şu soruyu sorduğunda Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in verdiği cevabı bir dinleyelim: (Ey Allah'ın Rasulü) Uhud gününden daha şiddetli bir gün başına geldi mi? Bunun üzerine Sallallahu

Aleyhi ve Sellem şöyle buyurdu: لَقَدْ لَقِيتُ مِنْ قَوْمِكَ مَا لَقِيتُ، وَكَانَ أَشَدَّ مَا لَقِيتُ مِنْهُمْ يَوْمَ الْعَقَبَةِ؛ إِذْ عَرَضْتُ نَفْسِي عَلَى ابْنِ عَبْدِ يَالِيلِ بْنِ عَبْدِ كَلَّالِ فَلَمْ يُجِئْنِي إِلَى مَا أَرَدْتُ، فَأَنْطَلَقْتُ وَأَنَا مَهْمُومٌ عَلَى وَجْهِي، فَلَمْ أَسْتَفِقْ إِلَّا وَأَنَا بِقَرْنِ الثَّعَالِبِ، فَرَفَعْتُ رَأْسِي فَأَدَا أَنَا بِسَحَابَةٍ قَدْ أَظْلَمْتَنِي، فَتَنَظَّرْتُ فَبَدَا فِيهَا جَبْرِيْلُ فَنَادَانِي فَقَالَ: إِنَّ اللَّهَ قَدْ سَمِعَ قَوْلَ قَوْمِكَ لَكَ وَمَا رَدُّوا عَلَيْكَ، وَقَدْ بَعَثَ إِلَيْكَ مَلَكَ الْجِبَالِ لِتَأْمُرَهُ بِمَا شِئْتُمْ فِيهِمْ، فَنادَانِي مَلَكُ الْجِبَالِ فَسَلَّمَ عَلَيَّ ثُمَّ قَالَ: يَا مُحَمَّدُ، فَقَالَ: ذَلِكَ فِيمَا شِئْتُمْ أَنْ أَطْبِقَ عَلَيْهِمُ الْأَخْشَبِيْنَ؟ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: بَلْ أَرْجُو أَنْ يُخْرِجَ اللَّهُ مِنْ أَصْلَابِهِمْ مَنْ يَعْبُدُ اللَّهَ وَحْدَهُ لَا يُشْرِكُ بِهِ شَيْئاً

“Gerçekten senin kavminden neler başıma geldi neler!.. Onlardan başıma gelenin en şiddetlisi Akabe günü gelmiştir. Kendimi İbn Abdi Yâil İbn Abdi Külâl’e arz etmişim. Arzum hususunda bana icabet etmedi. Ben de üzgün olarak gözümün gördüğü tarafa yollandım. Ve ancak Karnü’s-Seâlib’de kendime gelebildim de, başımı kaldırdım. Bir de ne göreyim! Bir bulut... Beni gölgelendirmiş! Baktım; içinde Cibril!.. Hemen bana seslenerek: Muhakkak Allah (Azze ve Celle), kavminin sana söylediklerini ve sana verdikleri ret cevabını işitti de onlar hakkında dilediğini kendisine emretmen için sana dağlar meleğini gönderdi, dedi. Ardından dağlar meleği bana seslendi ve selam verdi. Sonra: Ey Muhammed! Şüphesiz Allah, kavminin sana söylediklerini işitti. Ben de Dağlar meleğiyim) Rabbin beni sana dilediğini emretmen için gönderdi. Şimdi ne diler sen dile! Eğer üzerlerine iki Ahşebi kapamamı diler sen (kaparım) dedi. Bunun üzerine Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem ona şunu söyledi: Bilakis! Allah’ın onların sulblerinden sırf Allah’a ibadet edecek, ona hiçbir şeyi ortak koşmayacak kimseler çıkarmasını dilerim!” Dolayısıyla hedef insanların hidayeti olduğu sürece davetin yolu işte budur; böylece davet taşıyıcısının göz önünde bulundurması gereken hedef, intikam değil, insanların hidayeti olması gerekir. بَلْ أَرْجُو أَنْ يُخْرِجَ اللَّهُ مِنْ أَصْلَابِهِمْ مَنْ يَعْبُدُ اللَّهَ وَحْدَهُ، وَلَا يُشْرِكُ بِهِ شَيْئاً

“Bilakis! Allah’ın onların sulblerinden sırf Allah’a ibadet edecek, ona hiçbir şeyi ortak koşmayacak kimseler çıkarmasını dilerim!” Yani davet taşıyıcısının, insanların hidayeti için canını ve malını harcaması ve başına gelen her eziyetin karşılığını Muntakim ve Cabbar olan Allah’tan beklemesi gerekir. Dolayısıyla kesinlikle intikam tehdidinde bulunmamalı, aksine Mustafa Sallallahu Aleyhi ve Sellem’in tekrarladığı şu kavlini tekrarlamalıdır: اللَّهُمَّ اهْدِ الْقَوْمَ اهْدِ

“Allah’ım! Kavmim bilmiyor. Bilselerdi böyle yapmazlardı. Sen, kavmime hidayet nasip et.” Yani Allah’ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem, belki davet taşıyıcılarının nefislerinde davet yolunun pekişmesine yardımcı olur diye Rabbine dua edip yalvarmaya yöneliyordu. اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَشْكُو ضَعْفَ قُوَّتِي وَقَلَّةَ جِبَلْتِي وَهَوَانِي عَلَى النَّاسِ، أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، أَنْتَ رَبُّ الْمُسْتَضْعَفِينَ وَأَنْتَ رَبِّي، إِلَهِي مَنْ تَكَلَّمْتُ، إِلَهِي بَعِيدٌ يَتَجَهَّمُنِي، أَوْ إِلَهِي عَدُوٌّ مَلَكَتْهُ أَمْرِي، إِنْ لَمْ يَكُنْ بِكَ عَلَيَّ غَضَبٌ فَلَا أَبَالِي، وَلَكِنْ عَافَيْتَكَ هِيَ أَوْسَعُ لِي، أَعُوذُ بِنُورِ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ الَّذِي أَشْرَقَتْ لَهُ الظُّلُمَاتُ، وَصَلَحَ عَلَيْهِ أَمْرُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ مِنْ أَنْ يَنْزِلَ بِي غَضَبُكَ أَوْ يَجِلَّ عَلَيَّ سَخَطُكَ، لَكَ الْعُتْبَى حَتَّى تَرْضَى وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ

“Allah’ım! Allah’ım güçsüzlüğümü ve çaresizliğimi sana şikayet ediyorum. Ey merhametlilerin en merhametlisi! Sen zulme uğramış tüm mazlumların Rabbisin. Sen benim de Rabbimsin. Beni kimlerin eline bırakıyorsun? Bana kaba ve sert davranan bir yabancıya mı, yoksa bana üstün kılacağın bir düşmana mı? Eğer Sen bana dargın değilsen, başıma gelen eziyet ve işkencelere aldırmam. Ancak Sen’den gelecek bir himaye ve koruma çok daha hoştur. Öfke ve gazabına uğramaktan; karanlıkları aydınlatan, dünya ve ahiret işlerini düzene koyan Zâtının nuruna sığınırım! Sadece Sana sığınır ve Senin rızanı dilerim. Senden başka kuvvet ve kudret yoktur!” Peki bizim de daveti tüm insanlara taşıma keyfiyeti konusunda örnek olması için Allah’ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem’i örnek almamız ve bunu nefsimize yerleştirmemiz gerekmiyor mu? Melekleri değil de insanları davet ettiğimizden dolayı içimizdeki enerjiyi, ümmetimizden muhalefet eden herkese tahammül etmeye yönlendirmemiz gerekmiyor mu? Üsluplara gelince; Kur’an bunu, Allahu Teala’nın şu kavlinde açıklamıştır: اذْغِ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ

(Rasulüm!) Sen, Rabbinin yoluna hikmet ve güzel öğütle çağır ve onlarla en güzel şekilde mücadele et! Rabbin, kendi yolundan sapanları en iyi bilendir ve O, hidayete erenleri de çok iyi bilir.” [Nahl 125] Ayet-i kerimedeki hitap aşağıdaki üç üslubu içermektedir:

Birincisi: Hikmet, delile delille karşılık vermektir; bu üslup, her şeyde aklını ve muhakeme gücünü kullanan insanlar sınıfı içindir. Bu kişiler için delile delille ve burhana burhanla karşılık vermekten başka bir fayda yoktur; ancak Kur’an’daki “hikmet” ifadesinin delaleti,

delile delille karşılık vermekten daha büyüktür; bu ise hidayete ermesini istediğiniz kişinin kibir ve inada başvurmaması için onun öfkesini uyandırmamaya çalışmaktır. Eskiden “Küfür inattır” derlerdi! Hikmet ise bir şeyi yerli yerine koymaktır.

İkinci üslup: Güzel öğüt, cezaları (akıbetleri) güzel bir şekilde hatırlatmaktır. İbn Seyyide şöyle demiştir: “Sevap ve cezayı insanın kalbini yumuşatacak şekilde hatırlatmaktır.” Öğüt, kalbin derinliklerine ulaşması için duyguları harekete geçirmektir ki bu da nasihattir. Bir deyimde şöyle denir: “Mutlu olan kişi başkasından ibret alandır; sıkıntılı kişi ise başkasının kendisinden ibret aldığı kişidir.” Bu üslup, insanlara cenneti, cehennemi ve Aziz ve Cabbar olandan korkmayı hatırlatmak amacıyla insanların geneli için kullanılır.

Üçüncü üslup: Bu, İslam’dan başka bir dine inanlar içindir: وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ **“Onlarla en güzel şekilde mücadele et (tartış)!”** [Nahl 125] Çünkü lügatte cedel, şiddetli husumettir; dolayısıyla onunla tartıştı, yani ona galip geldi, onu yere vurdu ve onunla mücadele etti, yani onunla hasımlaştı demektir. Nitekim bir hadiste şöyle geçmektedir: مَا ضَلَّ قَوْمٌ بَعْدَ هُدًى إِلَّا أَوْثُوا الْجَدَلَ **“Bir kavim, içinde bulunduğu hidayetten sonra sapıtı ise bu, mutlaka cedel (tartışma) sebebiyle olmuştur.”** Yani batıl üzerinde tartışmak ve hakkı ortaya çıkarmak için ona üstün gelmeye çalışmaktır. Dolayısıyla cedel, delilin delille karşı karşıya gelmesidir; hak olanı ortaya çıkarmak için mücadele ve münazara etmek, hasımlaşmak ve tartışmak, Allahu Teala’nın şu kavlından dolayı övgüye değerdir: وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ **“Onlarla en güzel şekilde mücadele et (tartış)!”** [Nahl 125]

Fikri çatışma ve siyasi mücadele, ümmetin evlatları arasında bir çatışma anlamına gelir ve bu çatışmayı olumsuz etkilerinden uzaklaştırmak için davet taşıyıcısı, kısır tartışmalardan kaçınır ve eğri çizginin yanına doğru çizgiyi koyma yolunu takip eder. Dolayısıyla tartışmanın hakikate karşı kör ve sağır kesilmeye yol açan enaniyete yol açmaması için bununla yetinir; ayrıca benimsemiş olduğu fikir ve mefhumları açıklamakla ve diğer fikirlerin hata ve yanlışlığını, ondaki batıllığı ve bunların sonuçlarındaki tehlikeleri ortaya koymakla yetinir; işte o zaman ümmet ondan uzaklaşır ve gerçekte ümmetin asli ideoloji olan davet kültürüne ve düşüncesine yönelir; aksine (diğer fikirlere) sahip olanlar, şayet samimi, bilinçli ve nezih olurlarsa, batıllıkları kendileri için açıkça belli olduktan sonra onlardan yüz çevirirler; burada güzel yaklaşım ve (anlaşmazlık konunun samimiyetini bozmaz) kaidesini takip ederek tartışmayı kişiselleştirmekten uzak tutup onlarla kırgınlık, nefret ve düşmanlık oluşturmamak farklı fikirlere sahip olanların beğenisini kazanmada önemli bir rol oynamaktadır; ama ortaya atılan fikirlerin çelişkili olması, ümmetin fertleri arasında çatışmaya yol açacağı gibi ümmetin parçalanmasına ve gücünün kaybolmasına da yol açabilir; bu yüzden basiretli bir davet taşıyıcısı, Allah’a hikmet ve güzel öğütle çağırarak, güzel bir şekilde mücadele ederek ümmeti ideolojisi üzerinde birleştirmek için çalışır; Kur’an-ı Kerim’in, davet taşıyıcısının uyması için gösterdiği yol işte budur.

Tartışmada tercih edilen üsluplardan biri de, davet taşıyıcısının sesini yükseltmemesi, karşı tarafı iyi dinlemesi, temel ve cevheri bir noktayı tercih etmesi, konusunu bununla sınırlandırması ve sanki bir çatışma alanındaymış gibi cevap vermek için karşı tarafın tüm hatalarını takip etmeye çalışmamasıdır.

Daveti taşıma keyfiyetine gelince; davet taşıyıcısı olması için ümmete odaklanılmalıdır; zira ümmet, kendisini kontrol eden ülkelerin gücü ne olursa olsun dünyayı kurtarmaya muktedirdir. İslam’ın doğası, akidenin merkezinde olan insanda çözülürse ve onun tohumu insanlığın nefislerinde bulunursa onu, bir güçten daha güçlü, yüceden daha yüce ve şövalyelerden, bilgelere ve düşünürlerden daha üstün bir şahsiyete dönüştürür; buna dair delil, nasıl da akidenin savaştan Arap kabilelerini, on asır boyunca zirveye oturup zirveyi işgal eden ve dünyanın birinci ülkesi olan büyük bir ümmete dönüştürmesidir. Zira İslam’ın etkisi, görmenin, basiretin ve idrakin ötesine geçen bir sihre sahiptir.

Şüphesiz İslam ümmeti, şu iki hususta birleştiği sürece şer güçlerden daha güçlüdür:

Birincisi: İslam ümmeti, kainat, insan ve hayata dair hiç kimsenin sahip olmadığı kapsamlı bir fikre sahiptir; zira bu, dinamik ve güçlü bir fikir olup aynı zamanda dünyanın, insanların, ülkelerin ve toplumların gerçek resmini gösterdiği gibi aynı şekilde her ne olursa olsun küfür ülkelerinin üstesinden gelmenin yolunu da gösterir. Bu nedenle bu kapsamlı fikre sahip olan birinin, yenilmez bir gücünün olması şaşırtıcı değildir.

İkinci husus: İslam ümmeti, yeterince muazzam ve devasa bir maddi güce sahiptir; çünkü girdiği çatışmanın durumu ve çatışmış olduğu güçler ne olursa olsun, zafere onun için kefil olunmuştur ve dünyada onun seviyesinde hiçbir güç yoktur; zira o, bitmek bilmeyen servetlere, sayı ve güç bakımından eşi benzeri olmayan cesur adamlara, asla yenilmeyen ve hiçbir beşeri düşüncenin karşı koyamayacağı fikri bir zenginliğe sahiptir; dolayısıyla ümmet, siyasetin ve savaşın manasını anladığı gibi küfür güçleriyle nasıl çatışma yapılacağını ve tiranların tahtlarının nasıl sarsılacağını da bilir ve tarih de buna şahittir.

Dolayısıyla konu İslam ümmetidir; zira ne zaman harekete geçse kurtuluş olur, ne zaman bir yere doğru gitse kurtuluş olur ve ne zaman kükrese tiranlar secdeye kapanır. Bu nedenle araştırma konusunun İslam ümmetinin olduğu akıldan çıkarılmamalıdır; zira ümmet kendisine yönelik vacibini ve insanoğluna karşı görevini bilir; dolayısıyla onun kurtuluşu, akidesine olan güveninde, vahdetinde, dinine ve Rabbine olan bağlılığında yatmaktadır.

Bizler öyle bir günlerin içindeyiz ki Yahudilerin Gazze'ye yönelik savaşının üzerinden yaklaşık yedi ay geçti ve bunda birtakım ders ve ibretler vardır; Gazze'deki bir grup Müslüman, geçen Ekim ayının yedinci gününde, yenilmez olduğu söylenen bir orduya karşı yaptıklarını nasıl yaptı acaba! Aralarındaki maddi güç noktasında hiçbir karşılaştırma veya mukayese bile yapılamaz; ancak bu grup, Filistin'i özgürleştirmek için İslam Devleti'nin kurulması çağrısında bulunmuyor, aksine kendisini Ulusal Kurtuluş Hareketi olarak adlandırmaktadır; peki ya bu grubun, İslam ümmetinin harekete geçmesi için bir başlangıç olmasına ne dersiniz?

Alınması gereken derslerden biri de, Amerika ve Avrupa gibi tüm kâfirlerin ve onların Arap ülkelerden oluşan ajanlarının nasıl birleştiği ve Yahudilerden bu grubu ortadan kaldırmalarını ve yok etmelerini talep etmesidir; sonuçlar ne olursa olsun dersler ve ibretler sonsuza kadar kalmaya devam edecektir; bu nedenle ümmeti sömürgeci kâfirin hegemonyasında kurtarmak için çalışmak, ümmeti insanlığa karşı görevini yerine getirmek için hazırlamaktan kopuk olmamalıdır. Daveti taşımanın keyfiyeti işte budur; bu da akidesini tüm insanlara taşımak için ümmet içinde çalışmaktır.

وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَىٰ أَمْرِهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

“Muhakkak ki Allah emrinde galiptir. Fakat insanların çoğu bunu bilmezler.” [Yusuf 21]

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Sadık Mahmud – Mısır